

Попередні висновки

1. Прихована окупаційна юдо-фашистська влада України під проводом двох згаданих течій світового сіонізму в Ізраїлі, США та Росії (остання знаходиться під повним контролем хазарських провідників, які переховуються і підступно діють під виглядом російського шовінізму) вперто і наполегливо звільняє нашу споконвічну територію від титульної і стрижневої української нації всього слов'янського суперетносу та цілої арійської раси, що є доказом наявності боротьби за життєвий простір між різними людськими расами і етносами, яка організовується і ведеться юдейськими ортодоксальними расистами всіма можливими засобами. Отже, Україна опинилась в епіцентрі глобального протистояння між найпотужнішими гравцями сучасної геополітики. Всі вони зацікавлені не дати можливості об'єднатись українській нації ні в цілому Світі, ні на її етнічних землях.

2. Після завершення тотального пограбування української нації на власній землі єврейські екстремісти готують останнє і найбільше українське багатство – землю штучно обезцінити, перетворити на товар і за безцінь скупити за нічим не підкріплені папірці у вигляді доларових купюр з метою перетворення України в другу Палестину, тобто в другий Ізраїль, в свою державу. Автор вважає, що з цих питань вже існує таємна домовленість між трьома найпотужнішими глобальними центрами сіоністського впливу під загальним керівництвом Ізраїлю: Вашингтоном, Москвою і Євросоюзом. Для тих, хто може такий юдейський план поставити під сумнів, не слід забувати, що вже не одну сотню, а можливо і тисячу років радикально налаштовані ортодокси, екстремісти і расисти єврейського сіонізму вважають м. Київ своїм другим Ієрусалимом. І не слід вважати випадковими непоодинокі наміри окремих єврейських псевдо-вчених від історії нав'язати суспільству думку, начебто трипільська цивілізація була заснована пращурами євреїв. І тим більше, абсолютно не випадково саме в Україні вони мають найбільшу у Світі синагогу в м. Умань, куди здійснюють

щорічне багатотисячне паломництво на могилу засновника крайньої радикальної течії світового іудаїзму – хасидізму.

Отже, поки різноманітні політикани, демагоги, провокатори і псевдо-вчені запюджують мізки українцям і всім слов'янам відносно недопущення в Україні «антисимітизму та ксенофобії», один із недавніх примірників єврейського щотижневика «ВЕК», який розповсюджується в 400 єврейських общинах у всіх регіонах України, під рубрикою «Євреї України в хазарском каганате», в публікації «Хазарские города» готують свідомість, підсвідомість і думку єврейської громади відносно її історичних і багатостолітніх прав щодо історичної спадщини на наші етнічні землі, на те, начебто всі слов'янські мови, по суті, мають своє походження і споріднення з єврейською мовою. Єдине поки що не можуть пояснити вони, чому вони пишуть і читають навпаки. Отже, найближчим часом слід очікувати, що єврейські провідники невдовзі заявлять, що українська чи російська мови – це перегорнуті навпаки єврейські слова і букви. Цитую оригінал тексту:

«Иудеи были среди главных участников балтийско-каспийской торговли. Они пришли в этот регион из Византии, Вавилонии, Персии, Закавказья, Испании и франкских земель. Раданиты открыли для евреев этот путь с VII ст., когда под властью хазар их страна стала пристанищем для тех, кого преследовали за веру, значительной иммиграции в Хазарию византийских евреев свидетельствуют арабские источники и, в частности, произведения Масуди, Ибн-ал-Асира и Дамашки которые считали причиной этого процесса гонения на иудеев в Византии, где пытались побуждать их к переходу в христианство. По этой же причине иммиграция из исламских стран происходила в VIII-IX вв., о чем свидетельствуют арабские и еврейские источники. Арабские источники приводят и данные о миграции евреев из Испании и франкских земель в VIII-X вв. Так Масуди в «Золотых лугах» пишет: «Многие евреи из разных мусульманских стран и

Византийского царства выехали к нему (хазарскому царю). Это произошло потому, что византийский император Арманус (Роман, 919-944 гг.) принуждал всех иудеев своего царства переходить в христианство... Многие евреи из-за этого эмигрировали из византийского царства в хазарскую землю». О миграции персидских евреев в страны Восточной и Северно-Восточной Европы сохранились сведения в еврейской летописи «Етек ха-Вака», авторство которой приписывают известному хронисту и врачу Йосифу Бен Ешохуа ха-Когену. Летопись свидетельствует: «И было лето 4450 г. По еврейскому летоисчислению (в 690 г.), и усилилась борьба между исмаильтянами и персами (восстание шиитов против Абд ал-Мелека б. Марвана – авт.) ноги, и спасались бегством многочисленные евреи из страны Парас (Персия – авт.), как от меча и двигались они от племени к племени... и прибыли в страну Руси и в землю Ашкеназ и Швецию, и нашли там много евреев... и учредили там духовные академии (ешиботы. – Авт.)».

По документам, сохранившимся до наших времен, евреи Киевской Руси разговаривали на старославянском языке. В индийской хронике Фахр ад-Дина (начало XIII ст.) отмечено, что хазары заимствовали письменность у руссов и соседнего с ними племени под названием «рум и рус». Автор летописи утверждает, что таким письмом пользуются преимущественно иудеи. Это подтверждает святой Кирилл, который нашел на территории каганата в Крыму русскую псалтырь. Эти материалы использованы в гипотезе израильского лингвиста Телль-Авивского университета Пауля Векслера, который в своей книге «Ашкеназийские евреи или славо-тюркский народ в поисках еврейской идентичности», изданной 1993 г., утверждает, что идиш появился как вариант славянского языка и только позже через соответствующие исторические условия

славянские слова в значительной мере были вытеснены немецкими. В подтверждение этой гипотезы свидетельствуют факты из жизни раввина Исаака, который жил в XIII ст., происходил из Чернигова и говорил на русском языке. Хазарское происхождение ашкенази отстаивал австрийский дипломат и лингвист фон. Кучер в монографии «Хазары», которая вышла двумя изданиями в Вене...»

При такому розгортанні подій не далекий час, коли євреї взагалі заявлятимуть, що Україна і Росія – це історичні землі євреїв, а ми тут є прибульцями і загарбниками, які їх звідси вигнали подібно арабам... Таким чином, є підстави вважати, що євреїв готують до чергової війни з нами за «свою», тобто – нашу землю. Абсолютно не даремно останнім часом почастишали юдо-прислужницькі публікації і дебати, ніби то до X століття держави у русичів взагалі не було, а були окремі розрізнені племена, які населяли цю землю. Мають місце й інші надумані сучасні юдейські історичні міфи, начебто хазари теж були однією із слав'янських груп.

Да! Після розграбування і вивезення найдавніших історичних документів (свідчень і доказів) із окупованого юдо-американською навалою Іраку тепер можна писати що завгодно. Тут Вам і відповідь на питання, чому євреї піднімають такий гвалт за другу державну російську мову в Україні. Щож, із процитованого виходить, що вони свою мову захищають. Якщо так і далі піде, то недалекий той час, коли вони вимагатимуть від українців в Україні ще й третьою державною мови – єврейської. Саме до цього все іде. Бідні росіяни, виявляється, що євреї – це їх родичі, які і мови то своєї ніколи не мали доки євреї не прийшли і не навчили розмовляти дикунів, що проживали в болотах і в ямах у лісах дрімучих... Ну і начудив «святий» Кирил без Мефодія. А може, як завжди, юдаїзований і грабіжницький каганат Криму викрав ту «руську» псалтир, чи вона взагалі не руська, а хазарська і останні просто присвоїли собі назву русів після прихованого і підступного поневолення всієї Київської Русі і Російської імперії? В такому разі питання щодо проблем міжнаціональних взаємовідносин між

росіянами і українцями (мовні проблеми тощо) взагалі мають розглядатись в зовсім іншій площині, оскільки тоді потрібно чітко визначитись, хто ж тоді взагалі складав і складає державотворчу, домінуючу етнічну або національну групу в середньовічній і сучасній Росії та південно-східній Україні: руські, українці, хазари чи ашкенази (останні є євреями хазарського походження). І все-таки, куди ж врешті поділися хазари після розгрому їхнього царства Святославом Хоробрим? Це абсолютно не риторичне питання, а питання подальшої долі і перспектив розвитку української, всієї руської нації, всього слов'янського етносу та визначення стратегічних і тактичних засад їх подальшої співпраці на величезному територіальному просторі планети і на великий проміжок історичного часу далекої перспективи. Ми не можемо ігнорувати і повністю відкидати питання, а чи не настав час об'єднати свої зусилля всім слов'янським народам і оголосити черговий похід проти «ненависних хазар»?

Такі зазіхання світового єврейства на етнічні землі українців обумовлені не тільки їх неперевершеними

жадобою до влади як засобу привласнення чужих багатств узаконеними єврейським Законом (Тора, Талмуд, Старий біблійний Заповіт тощо...) шахрайством, жорстокістю, безпринципністю і нахабством по відношенню до іногородців протягом всієї історії людства. Останнім часом для них виникла велика небезпека з боку всього арабського світу після організованого першими тероризму в Югославії, Афганістані, Іраці та аналогічними спробами реалізації підступних планів “загрібати жар чужими руками” проти Сирії, Ірану та інших країн, що додатково ускладнюється для євреїв в цьому регіоні можливістю появи ядерної зброї у Ірану, або вже її наявністю там. У свою чергу, протистояти такій організованій єврейській навалі та неоголошеній їх окупації українці спроможні тільки згуртувавшись в єдину і неподільну націю навколо своїх справжніх національних провідників з метою недопущення розколу в найважливіші і вирішальні часи цієї жорстокої боротьби за право нашої нації на життя і господарювання у власному домі.

Таким чином, дві концепції україно-центризму та українського солідаризму, які започатковані відомими вченими, політиками, ідеологами і провідниками українського консерватизму України, є єдиними дієвими і найбільш ефективними механізмами національно-визвольної боротьби і справжнього державотворення не тільки в Україні, а і на всьому слов’янському і більше того, - на всьому арійському (орійському) просторі.